

SOSPITA DE FE
Sospecha de fe
Under suspicion of faith

Dossier de premsa

Sospita de fe
un film d'Enric Roca

1936. Els records marxen, l'oblit queda
5cèntims produccions

SINOPSI

L'estiu del 36, les esglésies estaven tancades pel clima anticlerical que es vivia al carrer. L'esquerra havia iniciat un procés revolucionari per acabar definitivament amb l'Església Catòlica per sempre. Consideraven que estava estretament associada a la classe dominant, lluny dels problemes reals. Per tant, els partits i els sindicats la consideraven com un enemic a batre. Si volien governar, l'abolició de l'Església era obligatòria. Si es volia una nova societat, havia de ser eliminada.

Els records d'un grup de persones nonagenàries i la investigació realitzada pels historiadors, reconstrueixen una autèntica crònica negra de la persecució religiosa que es va viure aquells dies. Qui és una persona religiosa, sap que ha de amagar-se i, els que són descoberts, són assassinats.

En el verano del 36, las iglesias estaban cerradas por el clima anticlerical que se vivía en las calles. La izquierda había iniciado un proceso revolucionario para acabar con la Iglesia Católica para siempre. Consideraban que estaba estrechamente asociada a la clase dominante, lejos de los problemas reales. Por lo tanto, los partidos y los sindicatos la consideraban como un enemigo a derrotar. Si querían gobernar, la abolición de la Iglesia era obligatoria. Si se quería una nueva sociedad, tenía que ser eliminada.

Los recuerdos de un grupo de personas nonagenarias y la investigación realizada por los historiadores, reconstruyen una auténtica crónica negra de la persecución religiosa vivida aquellos días. Quien es una persona religiosa, sabe que debe esconderse y, los que son descubiertos, son asesinados.

In the summer of 36, the churches were closed because of the anticlerical climate that pervaded the streets. The left had started a revolutionary process in order to finish off the Catholic Church for ever. They considered the Church closely associated to the traditional ruling class. Distant from the real social problems. Therefore, the parties and the trade unions regarded the Church as an enemy to be beaten. If they wanted to rule, the abolition of the Church was undeniably a must. If a new society was wanted, had to be eliminated.

The memories of a group of people in their 90s and the research of some historians, reconstruct an authentic black chronicle of the religious persecution of those days. Whoever is a religious person, they know what they may get and have to go into hiding and those who are found out get killed.

SOBRE LA PEL·LÍCULA

El rodatge es va iniciar el setembre de 2016, quan l'autor va començar a entrevistar testimonis i historiadors coneixedors de l'enderroc d'esglésies el 1936 a Manresa. Poc a poc, la temàtica es va anar ampliant fins a recopilar una

cronologia del que va succeir a la ciutat, durant aquell trimestre de terror. La realització del documental s'ha basat en un guió del mateix Roca, utilitzant el treball de recerca de historiadors locals. La producció s'ha realitzat sense pressupost específic i ha seguit un sistema d'elaboració de característiques artesanals, basat en l'autoproducció.

El rodaje se inició en septiembre de 2016, cuando el autor comenzó a entrevistar testigos e historiadores concedores de la demolición de iglesias el 1936 en Manresa. Poco a poco, la temática se fue ampliando hasta recopilar una cronología de lo que sucedió en la ciudad, durante ese trimestre de terror. La realización del documental se ha basado en un guión del propio Roca, utilizando el trabajo de investigación de historiadores locales. La producción se ha realizado sin presupuesto específico y ha seguido un sistema de elaboración de características artesanales, basado en la autoproducción.

The shooting began in September 2016, after having had an experience related to the demolition of churches in Manresa. Since then, the author started interviewing witnesses and historians familiar with those events. Until a detailed chronology was compiled of the events in the town, during that term of terror. The making of the documentary is based on Roca's own script, from the research of local historians. The production has taken place on an unspecified budget and has followed an amateur system on improvised resources, based on self- production.

SOBRE EL DIRECTOR

ENRIC ROCA CARRIÓ (1957 – Manresa, Barcelona). Artista multidisciplinar format en llenguatge cinematogràfic dins del context del cinema no professional dels anys setanta. En l'actualitat, planteja la seva proposta creativa alternant l'activitat pictòrica amb l'experimentació visual. Entre 1975 i 1981 realitzà nombrosos curtmetratges en Super 8. Treballs recents:

Artista multidisciplinar, formado en lenguaje cinematográfico dentro del contexto del cine no profesional de los años setenta. En la actualidad, plantea su propuesta creativa alternando la experimentación visual con la actividad pictórica. Trabajos anteriores:

Multidisciplinary artist, trained in cinematographic language within the context of non-professional cinema in the seventies. At present, he channels his creative projects alternating visual experimenting and pictorial activities. Previous work:

- 2016 Portava moltes misses, però el cine em va distreure, documental
- 2016 Tots parlen del final. Vídeo, documental
- 2014 Aprenent de cartògraf. Exposició de pintures. Sala El Cercle de Manresa
- 2011 Cadenes, cadenes. Vídeo, docuficció. Visuals'11
- 2010 Mostra de pintures. Complex Fontanals. Alp
- 2009 Krishi. Exposició de pintures. Sala El Cercle de Manresa
- 2009 Cròniques d'eufòria per riquesa repentina. Vídeo
- 2007 Exposició de pintures. Galeria d'Art Rubiralta de Manresa

DECLARACIONS DEL DIRECTOR

“Acabava de finalitzar un curtmetratge sobre l'enderroc de la Sala Ciutat i em va interessar assistir a una visita la demolició d'esglésies, el 1936. El resultat em va deixar molt impactat. Coneixia els treballs de recerca publicats anteriorment. Però, en aquell moment, després d'abordar la desaparició de l'antiga església de Sant Ignasi, sentia una connexió especial amb el què havia passat. Vaig decidir abordar l'enderroc d'esglésies a tota la ciutat, aprofitant les valuoses fotografies dels fons Rosal i Rubiralta, que mostren molt bé els treballs de demolició” .

“Poc a poc, a mida que vaig anar parlant amb testimonis, vaig començar a descobrir altres pèrdues que s'havien produït. A més de la pèrdua patrimonial, la pèrdua de vides humanes. L'existència d'una veritable persecució religiosa, violenta i perversa . Els enderrocs eren un símptoma més d'aquella persecució.”

“No he volgut fer cine històric, tampoc no sóc documentalista. Si no que, em situo dins de plantejaments experimentals. En aquest cas, l'elecció temàtica suposava tot un atreviment artístic. Tot un repte, moure's entre unes històries que encara no estan tancades del tot. Però, era conscient que tenia a les meves mans una veritable crònica negra, que em permetia endinsar-me en les raons que van ocasionar aquell desastre.”.

“Acababa de finalizar un cortometraje sobre el derribo de la Sala Ciutat y me interesó participar en una visita sobre la demolición de iglesias, del 1936. El resultado me dejó muy impactado. Conocía los trabajos de investigación publicados el 1992. Pero, en aquel momento, después de abordar la desaparición de la antigua iglesia de Sant Ignasi, sentía una conexión especial en lo que había pasado. Decidí abordar la demolición de iglesias en toda la ciudad, aprovechando las valiosas fotografías del fondo Rosal y Rubiralta, que muestran tan bien los trabajos de derribo” .

“Poco a poco, a medida que fui hablando con testigos, fui descubriendo otras pérdidas que también se habían producido. Además de la pérdida patrimonial, la pérdida de vidas humanas. La existencia de una verdadera persecución religiosa, violenta y perversa . Los escombros eran un síntoma más de la persecución.”

“No he querido hacer cine histórico, tampoco soy documentalista. Si no que, me situó dentro de planteamientos experimentales. En este caso, la elección temática, es todo un atrevimiento artístico. He tenido muy presente, que tenía en mis manos una verdadera crónica negra, que me permitía entrar en las razones que produjeron aquel desastre.”.

“I had just finished a short documentary about the demolition of the Sala Ciutat cinema which made me interested in joining a guided visit about the demolition of churches in 1936. As a result, I felt really shocked. I was aware of the research work on the matter published in 1992. But at that moment, after having addressed the disappearance of the old Saint Ignatius church, on whose plot the Sala Ciutat

had been built and later pulled down, I felt a special connection with what had happened. So, I decided to approach the subject of the demolition of churches in the whole town, putting to good use of the valuable photographs held in Rosal's and Rubiralta's fund, in which the demolition work is so well captured”.

“As I slowly proceeded to speak to various witnesses, I heard about other losses that had also taken place. Besides the loss of historical heritage, the loss of human lives. The existence of a real religious persecution which was violent and evil. The rubble was just one more symptom of that persecution”.

“It hasn't been my intention to make historical cinema, neither am I a documentalist. Rather, I define myself as attempting an experimental approach. In this case, the choice of subject I would describe in fact as a daring artistic endeavour. I have been very aware that what I was handling was authentic black cinema material, so appreciated nowadays, but I have tried hard to avoid any sensationalist commercialism, in an effort to search for the reasons leading to such horrific disaster”.

OPINIÓ DE LA CRÍTICA

“Roca ha estat valent tocant una qüestió de la nostra memòria històrica que encara és políticament incorrecta en determinats cercles. La seva reflexió s'aferma en una visió equànime i rigorosa i en una escriptura precisa i àgil. D'altra banda, els testimonis proporcionen una perspectiva molt propera i estremidora, que ens ofereixen convenientment la dimensió quotidiana d'una tragèdia històrica. Em sembla, en definitiva, un documental de recerca vertaderament potent i necessari.” (Jordi Bordas)

“Roca ha sido valiente tocando una cuestión de nuestra memoria histórica que todavía es políticamente incorrecta en determinados círculos. Su reflexión se afianza en una visión ecuánime y rigurosa y en una escritura precisa y ágil. Por otra parte, los testigos proporcionan una perspectiva muy cercana y estremecedora, que nos ofrecen convenientemente la dimensión cotidiana de una tragedia histórica. Me parece, en definitiva, un documental de investigación verdaderamente potente y necesario”. (Jordi Bordas)

Roca has been brave touching an issue of our historical memory that is still politically incorrect in certain circles. His reflection is consolidated in a balanced and rigorous vision and in a precise and agile writing. On the other hand, the witnesses provide a very close and shocking perspective, which conveniently offer us the daily dimension of a historical tragedy. It seems to me, in short, a truly powerful and necessary research documentary. (Jordi Bordas)

FITXA TÈCNICA

Títol original: Sospita de fe (Under suspicion of faith)

Guió i direcció: Enric Roca

Testimonis: Antoni Garriga, Concepció Angla, Dolors Punsà, Jaume Navarro, Joan Sampera, Joan Ubiergo, Joaquina March, Josep Esquiús, Lluís Mestres, Lluís Soldevila, M. Pilar Selga, Maria Prat, Providència Bastardes, Rosa Bonfills, Salvador Farrés, Teresa Sellarés i Víctor López.

Historiadors: Carles Puigferrat, Joaquim Aloy, Josep M. Gasol, Jordi Sardans, Miguel Gómez i Pere Gasol.

Música: Anonymous420; Kostat; Hinterheim; Monplaisir; Pas dans le cul au jour d'hui; Sea of a land; Soft and Furious

Productora: 5cèntims

Idioma original: català

Subtítols: castellà i anglès

Producció: Spain 2018

Durada: 79 min.

Gènere: documental

Format: 1080p HD

Ratio: 16:9

FPS: 25 fps

So: Stereo

Camara: Canon 70D

Tailer: <https://vimeo.com/258320070>